

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XXIV. De damnis quæ patitur anima, eo quod voluntatis gaudium in
sensibilibus bonis reponere velit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

voluntas ipsius ab illis tranſit, illaque deſerit, & ſe in Deo collocat, Ratio vero, ob quam huiusmodi motiua, quamuis eū in Deum ſtimulent non ad eū curat eſt, quia cum ſpiritus iſta promptitudine ac agilitate ad Deum cum omnibus, & per omnia aſſurgendi gaudeat, ad eū eſt ſpiritu Deſillectus, præuentus & ſatiſfactus, ut illi nihil deſit, nihilque profuſus appetat: ſi autem ob ſinem hunc (cor ſcilicet in DEUM eleuandi) aliquid appetierit, conſeſtim obiectum illud euaneſcit: illiusque obliuiſcitur, & illud paruipendit.

At ille, cui hanc ſpiritus in diſtis rebus & delectationibus ſenſibilibus libertate, minimè in ſe animaduerrere experiri que licet, ſed potius delectationibus iſtis voluntatem ſuam detineri illiſque nutriti ſentit, proculdubio obſunt, & debet earum uſum procul à ſe arcere. Licet enim ratione ſeu intellectu utendo, uelit per illa in DEUM aſſurgere, nihilominus quia appetitus oblectatur illis ſecundum id quod ſenſuale eſt in eis, & quia effectus ſemper eſt guſtui ac delectationi conformis, uero ſimilis eſt, obſeſſe illi ea potius quam prodeſſe, plusque detrimenti quam commodi adferre. Quod ſi animaduerrit regnare in ſe huiusmodi recreationū ſpirituum, debet illum mortificare; quo enim potentior fuerit, plus imperfectionis ac debilitatis in eo later.

Debet ergo ſpiritualis homo, quocunque guſtu ſeu delectatione, quæ ex parte ſenſuum, ſiue caſu, ſiue ex induſtria ſeſe obtulerit, ſolummodo in ordine ad DEUM uti; eleuando animæ gaudium, ut illud proficuum & perfectum eſſe queat; conſiderando omne gaudium, quod aliter quā in iſta abnegatione omniſque alterius gaudij annihilatione admittitur, uanum & inutile eſſe, obſtareque

uioni cum DEO uoluntatis, quamuis de re admodum præclara & ſublīmi haberi uideatur.

CAPVT XXIV.

De damnis qua patitur anima, eo quod uoluntati gaudium in ſenſibilibus bonis reponere uelit.

IN primis ſi anima gaudium & delectationem, quæ in eam ex ſenſibilibus rebus redundare poteſt, in Deum illam dirigendo, non obſcurauerit & extinxerit cuncta illa, de quibus ſumus locuti uniuerſalia damna, quæ ex quocunque gaudij genere ſequuntur, etiam ex hoc ſenſibilium bonorū gaudio incurrit, patiturque; obſuſcationem uidelicet, ac obnubilationē rationis, tepiditatem, ſpirituale tædiū &c. Verum loquendo in particulari, multa ſunt peculiaria damna, tam ſpiritualia quam corporalia, in quæ directè propter iſtiusmodi gaudium labi poteſt.

Primo loco ex gaudio rerum oculis ſubiectarum propter Deum non abnegato, directè in eum reſultat uanitas animi, Diſtractio mentis, deordinata concupiſcentia, Impudicitia, Interior exteriorque deordinatio ſeu impudentia, Cogitationum impuritas, & Inuidiæ, ſeu æmulationes.

Ex gaudio percepto res inutilis audiendo, naſcitur directè diſtractio in imaginatione, loquacitas, inuidia, incerta iudicia, cogitationum uarietas, ex quibus plura alia pernicioſaque damna oriuntur.

Ex ſuauium odorum oblectamento, pauperum nauſea, Chriſti præcepto contraria reſultat, auerſio ab alijs inferuendo: exigua cordis in rebus abiectis & humilibus ſubiectio: ſpiritualis demum in-

V. 3. ſenſibi-

Damna, qua ex delectatione, uisibilium rerum non abnegata, ſequuntur.

Damna ex auditiua immortificatio.

Damna olfactus immortificatio.

B.
damnis
Cruce

Opera
Mystica
NVI
124

sensibilitas, saltém secundum proportionem mensuramque appetitus.

*Damna
Gula non
mortificat.
Luc. 16.
20.*

Ex ciborum porro ac cupediarum delectatione directe originem ducit gula & ebrietas, ira, discordia, charitatis erga proximos & inopes defectus, quo laborabat Epulo ille dives Lazari osor, qui epulabatur quotidie splendide. Inde etiam procedit corporis intemperies, infirmitates, commotiones impuræ, cum luxuriæ incentiua crescant.

Directè etiam hinc hebetudo quædam ruditasque spiritus gignitur, & rerû spiritualium appetitus taliter languet, vt in illis saporem reperire nequeat, sed neque illis detineri, aut de illis agere velit. Ex eodem quoque gaudio seu delectamento, cæterorum etiam sensuum & cordis distractio principium sumit, & multarum displicentia amaritudoque rerum.

*Damna
ex Tactu
immortificatio.*

Verum ex delectatione & gaudio Tactus mollibus lenibusque dedito, multo plura ac perniciosiora, & quæ velocius spiritui obsunt, eiusque vigorem & vires eneruant, damna oriuntur. Hinc execrabile mollitiæ vitium, vel certe incentiua illius, iuxta proportionem mensuramque delectationis tactus. Generatur etiã luxuria: animus efficitur effeminatus, & formidolosus, sensus blandus & mellifluus, ad peccandum, nocendumque paratus. Vanam quoque lætitiã & cordis gaudium immortificati Tactus delectatio infundit, linguæ licentiã, oculorumque libertatem nutrit, reliquosque sensus, secundum gradum appetitus huiusmodi obtundit, & obnubilat. Iudicium occupat, illudque in inscitia & stultitia spirituali conseruat, moraliterque pusillanimitatem & inconstantiam creat: & ob animæ cæcitatem & cordis debilitatem timere facit, vbi nihil est timendum. Hæc etiam delectatio tactus interdum exci-

rat confusionis spiritum, & conscientie spiritusque in negotijs insensibilitatem: eò quod plurimum eneruet iudicium, & ad talem redigat statum, vt nec salutare consilium capere, neque præbere norit, reddatque eam spirituahum & moralium bonorum incapacè, inutilem tandè velut vas perditum, & contrafactû, vniuersa hæc damna ex isto delectationis & gaudij genere oriuntur, in quibusdã plus, in quibusdã vero minus, magis minusque intensiue, iuxta gaudij ac delectationis intensiõnem, & etiam secundum subiecti, cui eueniunt facilitatem, & debilitatem vel constantiam. Sunt etenim quædam naturales constitutiones, quæ ex occasione modica plus detrimenti capiunt, quam aliæ ex magna. Postremo, propter istud delectationis tactus genus, vniuersa mala & damna, quæ ex naturalium bonorum delectatione oriri diximus, incurri possunt: de quibus quoniam ibi satis iam dictum est, ea hoc loco non recenseo, quemadmodum etiam multa alia, quæ hæc tactus delectatio inducit damna prætereo, cuiusmodi sunt spiritualium exercitiorû penitentiaque corporalis imminutio; in sacramentorum Penitentia Eucharistiaque vsu tepor & indeuotio.

CAPVT XXV.

De vtilitatibus tam spiritualibus quam temporalibus, quæ in Animam ex gaudij delectationisque sensibilibus rerum abnegatione redundant.

STupendæ planè sunt vtilitates, quas Anima ex gaudij huius abnegatione elicet, quarum nonnullæ spirituales sunt, nonnullæ vero temporales. Prima vtilitas est quod anima recolligendo &